

Egy örökifjú világbajnok

PALÁGYI EDIT

Sosem öregszik ki az ember az úszásból – véli a 66 éves egri Fábián Béla, és igaza lehet, mert idén Új-Zélandon szerezte meg nyolcadik világbajnoki címét. A szenior sportoló inkább a versenyekre költi pénzét, mint orvosra és patikára.

– Nem vagyok az a típus, aki gyógyszerrel szedve, karosszékekben ülve sajnáltatja magát – mondja a nyugdíjas geológus, aki szenior úszóként a földkerekség legezotikusabb tájait is bebarangolta. Úgy tartja, idős korban nemcsak a szellemi hanyatlás ellen érdemes küzdeni, hanem a testi kondíció megőrzéséért is. Fábián úr hetente hatszor lesétál az egri Bitskey Aladár uszodába, s minden erejét beleadja az egyórás tempózásba. Alkalmanként ezer-ezerkétszáz métert úszik, ám az eredményeket csak részben köszönheti a kitartásának. Kitűnő adottságai és utánozhatatlan mellúszótechnikája legalább ennyire fontos tényezők. A fiatalabbak közt is vannak olyanok, akik hosszasan gyötrik magukat a medencében, mégsem tudják túlszárnyalni az idős geológus eredményeit. Az egri versenyző – versenyeken a Budapesti Szeniorklub színeiben indul – fő számai az ötven-, a száz- és a kétszáz méteres mellúszás. Vitrinjében 13 olimpiai bajnoki cím, nyolc egyéniben és kilenc váltóban szerzett világbajnoki aranyérem díszleleg.

Fábián Béla tizenhárom évesen kezdte az úszást az egri Fáklya majd a Bástyá nevű klubokban. Később a magyar válogatott tagja volt, harmadik gimnazista korában pedig hatodik helyet szerzett a torinói Európa-bajnokságon. Ígéretesen induló pályafutása azonban félbeszakadt, 1988-ig szinte közelébe sem ment az uszodának. Tizenöt évig volt távol Egertől és a családjától. Közben megismerte az alföldi fúrótornyok világát, éjszákanként pedig a szolnoki kőolajkutatók munkásszállásán hajtotta álomra fejét. Sem lehetősége, sem ereje nem volt a rendszeres edzésekre. Maga is meglepődött, amikor a

frissen megalakult Fővárosi Szenior Úszóklub a tagjai közé invitálta. Nekirugaszkodott a készülődésnek, és néhány hónapra rá már sikerrel indulhatott az ausztráliai világbajnokságon.

Azóta nagyot fordult az élete. Többszörös világbajnok lett, és nemegyszer körbepülte már a földgolyót: Hawaii vagy a Fidzsi-szigetek sem ismeretlen a számára. Idén Új-Zélandra utazhatott, ahol ötven méter mellen aranyérmet szerzett, a száz és kétszáz méteres távokon pedig bronzérmes lett a 65-69 évesek mezőnyében. A magyar vegyesváltó tagjaként ugyancsak a dobogó legfelső fokára állhatott.

A nyugdíjas geológus szerint a sportos életforma segít abban, hogy az ember megőrizze az életkedvét. A szenior úszást a világon több millióan úszik, huszonöt éves koruktól életük végéig rajthoz állhatnak a versenyzők. Az érmek, a jó eredmények visszaadhatják az idős emberek önbecsülését, és még a családjuk, az unokáik is büszkéek lehetnek rájuk. Magyarországon már tucatnyi úszóklub alakult, Eger városában is működik kettő, s tagjaik rendszeresen járják a hazai és külföldi viadalokat. A szenior korcsoport versenyei közül legrangosabbak a világbajnokságok, tavalyelőtt Münchenben 7200-an neveztek a különféle számokban. Idén Új-Zélandon fele ennyien álltak rajtköre. Fábián Béla nemcsak azért érezte magát otthonosan a természeti szépségekben bővelkedő országban, mert tíz éve már járt ott, hanem azért is, mert rátalált ott egykori egri iskolatársára, akinek családja mindig vendégszeretettel fogadja a világ túlsó felén.

– Az idősek számára orvosilag kiemelten ajánlott az úszás – buzdítja kortársait –, mert jótékonyan hat a keringési rendszerre. A nyugati világban már jóval korábban felismerték, mennyire fontos a mozgás a nyugdíjasok egészségének megőrzésében. A huszonöt évnél öregebbek versenyeit az angol Masters jelzővel is illetik. Ez azt jelenti, hogy a fiatalok még csak tanulják a sport „mesterségét”, az idősebbek viszont már igazi mesterek ebben.